[2019] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 372

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ)

ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਅਤੇ ਹੋਰ

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7461)

14 ਮਾਰਚ, 2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ) ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਐਕਟ, 1956 – ਧਾਰਾ 2-ਏ, 3, 7 ਅਤੇ 17 – ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ('ਐਸ.ਆਰ') ਨੇ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ, ਚਿਤੂਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ 'ਸਾਸਵਥ ਪੱਟਾ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ - 'ਪੱਟਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਸ.ਆਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੱਟੇ ਮਨਘੜਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਜੋ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਰਾਹੀਂ ਹੈ। ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰੰਬੋਕੇ (ਟੈਂਕ)" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - 'ਐਸ.ਆਰ' ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਖਾਰਜ - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: **ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ. ਅਨੁਸਾਰ** ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਮੰਡਲ, ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" (ਟੈਂਕ) ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕੂ

ਸਰਕਾਰੀ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਦ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿਆਤਵਾਰੀ ਪੱਟਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।– ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - **ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ (ਸਹਿਮਤ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ** 1956 ਐਕਟ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 3.09.1984 ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰੰਬੋਕੇ (ਟੈਂਕ) ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਨਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਪੋਰਮਬੋਕੇ, ਟੈਂਕ ਆਦਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਆਜ ਵਾਲੇ 'ਐਸ.ਆਰ' ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ - ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ) ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ) ਨਿਯਮ, 1957 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ)) ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ 373

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਅਨੁਛੇਦ 226 - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਧਾਰਾ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਵਿਗਾੜ, ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਮੰਨਿਆ: ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ:

1.1 ਤਿਰੂਪਤੀ ਪੇਂਡੂ ਮੰਡਲ, ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਐਕਟ, 1956 (ਇਨਾਮ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ, ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 113.67 $^{1/2}$ ਏਕੜ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" (ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ) ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤਤਕਾਲੀ ਇਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਫ਼ਤਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ 113.67$^{1/2}$ ਏਕੜ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਮਜ਼ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਨੂੰ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 20 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ, ਚਿਤੂਰ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 19 'ਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਏਕੜ 54-00 ਨੂੰ "ਇਨਾਮ ਸੁੱਕਾ" ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8] [380-D-G]

1.2 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ $113.67^{1/2}$ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਇਨਾਮ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਤਹਿਤ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਈਡੀਟੀ ਰੈਫ ਨੰਬਰ 1/83 ਮਿਤੀ 11.05.1993 ਵਿੱਚ ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 13.04.1992 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਏ ਨੰਬਰ 941/88 ਅਤੇ 1070/88 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਹੱਦ ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਜੋਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਨਾਮ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਦ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

XXXXXX

1.3 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 03.09.1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 20 ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ-ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ। [ਪੈਰਾ 13] [382-G-H; 383-A-B]

<u>ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.</u> <u>ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਸਹਿਮਤ):</u>

1.1 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ) ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਐਕਟ 1956, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (c) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਨੂੰ 1975 ਦੇ ਐਕਟ 20 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 5-7] [383-G-H; 384-D]

<u>XXXXXX</u>

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ))ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ 375

1.2 ਭਾਵੇਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 10 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਟੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। 1980 ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਹੀ 'ਐਸ.ਆਰ' ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੋਮਵਾਰ, 3 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਵਿਖੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1956 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ (ਟੈਂਕ) ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੇ ਲੇਟ 'ਐਸ.ਆਰ' ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। (ਪਾਰਸ 9, 12 ਅਤੇ 13) [385-ਬੀ-ਸੀ, ਈ-ਐਫ]

1.3 ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। 1940 ਵਿੱਚ ਮਠ ਦੇ ਮਹੰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਸਵਥਾ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨਾਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਟੇ ਦੇਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ) ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਨਿਯਮ 1957 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੱਟੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 A ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਟੁੱਟ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਸਿਰਫ ਵਿਗਾੜ, ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਇੰਨਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 22-24) [387-F-H; 388-A-D]

XXXXXX

1.4 ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਗਲਤੀ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਮਠ ਦੇ ਮਹੰਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਸਵਥ ਪੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕੀ ਲਏ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਤੇ ਅਸਲੀ ਸਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਤੱਥ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਲ ਸਰੋਤ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਲ ਸਰੋਤ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੀ। ਕਾਸ਼ਤ ਅਕਸਰ ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਲ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। [ਪਾਰਸ 25-27] [388-D-H; 389-A]

1.5 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਰਵੇਖਣ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਲ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਹੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟੇ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਲਾਸ਼, ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਸਨ। ਪੱਟੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ (ਟੈਂਕ) ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਵਿਖੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 28-31) [389-B-E]

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ) ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ 377

ਸੁਸੇਥਾ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (2006) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 543: [2006] 4 supp ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 361; ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਿਤਾ (ਬਡਖਲ ਅਤੇ ਸੂਰਜਕੁੰਡ ਝੀਲਾਂ ਦਾ ਮੈਟਰ) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 715: [1996] 7 supp ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 465; ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਫੋਰਮ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2006) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 549: [2006] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 419 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

<u>ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ</u>

[2006] 4 supp ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 361	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 32
[1996] 7 supp ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 465	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 32
[2006] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 419	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 32

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7461.

2004 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1495 ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22.02.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ ਰੈਡੀ, ਐਮ .ਵੀ ਮੁਕੰਦਾ, ਗੁੰਟੂਰ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸਿੰਘ, M/s ਉਦਿਤ ਕਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ,

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ,

ਆਰ. ਬਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ. 1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2004 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1495 ਵਿੱਚ 22.02.2006 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਆਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਾਥੀਰਾਮਜੀ ਮਠ ਤੋਂ 6.00 ਏਕੜ ਟੀ.ਡੀ. ਨੰਬਰ 464 ਦੀ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ 31.12.1940 ਨੂੰ ਸਸਵਥਾ ਪੱਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਨੰਬਰ 464 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 6.00 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 29.09.1980 ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਨੰਬਰ 464 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 5.00 ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਲਈ 14.12.1980 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1990 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2759 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ 29.09.1980 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 19.03.1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਪੱਟਾ ਅਸਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਸਲੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3. ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੈਫ. ਆਰ.ਓ.ਸੀ.213/89 ਮਿਤੀ 20.06.1990 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਂਧਰਾ ਜਯੋਤੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤੇਲਗੂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਓ.ਸੀ ਰਾਹੀਂ 14.03.1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। B9.00701/1990 ਮਿਤੀ 12.03.1991 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਕ ਕਸੁਮਈਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਚੰਦਰਗਿਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਟੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ।

4. ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਰਿਆਤਵਾਰੀ ਪੱਤਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1995 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 29664-65 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 1990 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2759 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 28.11.2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

2-ਏ ਤਹਿਤ 03.09.1984 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਟਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ)ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

[ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.] 379

5. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5807 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਉਹ ਨਕਲੀ ਸਨ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਮਜ਼ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟੈਂਕ ਬੈੱਡ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਮਜ਼ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਾਮ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 03.09.1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ

20 'ਤੇ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਗੁਰੂਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਦੇ 29.09.1980 ਅਤੇ 04.12.1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (4) ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਟਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

XXXXXX

7. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਏਕੜ 113.67$^{1/2}$ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ, ਚਿਤੂਰ ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਵਿੱਚ 'ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ' - ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਪੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 'ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ' ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 03.09.1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

8. ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਮੰਡਲ, ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਐਕਟ, 1956 (ਇਨਾਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ, ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 113.67 $^{1/2}$ ਏਕੜ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" (ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ) ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਫ਼ਤਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ 113.67 $^{1/2}$ ਏਕੜ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਨੂੰ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 20 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ, ਚਿਤੂਰ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 19 'ਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਏਕੜ 54-00 ਨੂੰ "ਇਨਾਮ ਸੁੱਕਾ" ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

9. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 29.09.1980 ਅਤੇ 14.12.1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 20.06.1990 ਨੂੰ ਆਰ.ਓ.ਸੀ.213/89 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 14.03.1991 ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਜਯੋਤੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤੇਲਗੂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਰਓਸੀ ਬੀ 9.00701/1990 ਮਿਤੀ 12.03.1991 ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਕ ਕਸੂਮਈਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਚੰਦਰਗਿਰੀ, ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਰਿਓਤਵਾਰੀ ਪੱਟੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚਿਤੂਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 23.08.1994 ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਜਯੋਤੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤੇਲਗੂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 28.07.1994 ਨੂੰ ਆਰ.ਓ.ਸੀ.ਈ2/.701/1990 ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਇਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਕ ਕਸੂਮਾਇਆ ਨੇ ਜਾਅਲੀ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਥਿਤ ਪੱਟੇ ਨੰਬਰ 303/77 ਮਿਤੀ 29.09.1980 ਨੂੰ 23.08.1984 ਦੇ ਉਕਤ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਵਪੱਲੇ ਰਮਈਆ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ)ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

10. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ

ਜੋ 31.12.1940 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਹਾਥੀਰਾਮਜੀ ਮਠ, ਤਿਰੂਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਹਾਥੀਰਾਮਜੀ ਮਠ, ਤਿਰੂਪਤੀ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਟੇਕਡ ਜਾਂ ਸਾਸਵਥ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਹਾਥੀਰਾਮਜੀ ਮਠ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਟੇਕਡ ਜਾਂ ਸਾਸਵਥ ਪੱਟਾ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਸਵਥ ਪੱਟਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤਤਕਾਲੀ ਇਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਚੰਦਰਗਿਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ $113.67^{1/2}$ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਇਨਾਮ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਤਹਿਤ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ ਰੈਫ ਨੰਬਰ 1/83 ਮਿਤੀ 11.05.1993 ਵਿੱਚ ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 13.04.1992 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਏ ਨੰਬਰ 941/88 ਅਤੇ 1070/88 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਹੱਦ ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਜੋਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਨਾਮ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਦ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

XXXXXX

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ 03.09.1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 19 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ 54-00 ਏਕੜ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਅਬੋਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ-2 ਵਿੱਚ "ਸੁੱਕੀ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ -1 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮ -2 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਕੋਲ ਹਨ" ਜਾਂ "ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ"। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨਾਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ) ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਏਕੜ 54-00 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 19 'ਤੇ "ਇਨਾਮ ਸੁੱਕੀ" ਵਜੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਇਨਾਮ ਡਰਾਈ' ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਫਿਰਕੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ

113.67[1/2] ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 19 'ਤੇ ਏਕੜ 54-00 ਨੂੰ "ਇਨਾਮ ਸੁੱਕੀ" ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚਿਤੂਰ ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। "ਇਨਾਮ ਡ੍ਰਾਈ" ਵਰਗੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਫਿਰਕੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹਨ।

13. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 03.09.1984 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ 113.67 [1/2] ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਟੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 03.09.1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 22.02.2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 20 ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ - ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ) ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ 383

14. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.

1. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਦਵਾਨ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ.

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ 1940 ਨੂੰ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਰਹੂਮ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਰਹੂਮ ਸਰਵਪੱਲੀ ਪੋਟਈਆ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ 'ਸਾਸਵਥ ਪੱਟਾ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਲਾਟ 6 ਏਕੜ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 5 ਏਕੜ ਦਾ। ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਥੀ ਰਾਮਜੀ ਮਠ ਦੇ ਮਹੰਤ ਤੋਂ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਰਹੂਮ ਸਰਵਪੱਲੀ ਪੋਤਈਆ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਦੇ 'ਲਈ' ਅਨੁਸਾਰ, 'ਲਈ' ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਪੁੰਜਾ ਮਾਨਵਰੀ ਗਰੀਕਲਾ ਮਿੱਤਾ ਚੇਨੂ' ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ "ਲਏ ਗਏ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1940 ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ 11 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਲਾਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਲ ਇਨਾਮਦਾਰ, ਯਾਨੀ ਮਠ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ।

5. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ) ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਐਕਟ 1956, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "1956 ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਇਨਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (c) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

XXXXXX

"2. **ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:-** ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ-

(c) "ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ

ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, [ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਨਾਗਨਾਪੱਲੇ ਦੇ ਮਿਲਾਏ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ] ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਅਸਟੇਟ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1908 (1908 ਦਾ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ 1);

1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (d) ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਪਿੰਡ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਪਿੰਡ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7. 1975 ਦੇ ਐਕਟ 20 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"[2-ਏ. ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਪੋਰਮਬੋਕੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ:- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਪੋਰਮਬੋਕੇ, ਚਰਾਗਾਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਬੇਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖੱਡਾਂ, ਟੈਂਕ, ਟੈਂਕ ਬੈੱਡ ਅਤੇ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਕੰਮ, ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ, ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਚਰਾਗਾਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਨਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਪੋਰਮਬੋਕੇ, ਸਰੋਵਰ, ਟੈਂਕ ਬੈੱਡ ਆਦਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।

8. 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"7. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਇਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁਦ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾਰੀ ਪੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ)ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

[ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.] 385

9. ਭਾਵੇਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 10 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਟੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ

ਦਿੱਤੀ। 1980 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ 29 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੂੰ 6 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 5 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦਿੱਤਾ।

12. ਸੋਮਵਾਰ, 3 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਵਿਖੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਇਨਮਜ਼ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1956 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ (ਟੈਂਕ) ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਮਰਹੂਮ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

14. ਕਥਿਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੇ 1990 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2759 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਡਮਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕੇ। 19 ਮਾਰਚ, 1990 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਪੱਟੇ ਅਸਲੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

15. ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਿਰੂਪਤੀ (ਦਿਹਾਤੀ) ਨੇ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਗੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

16. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1995 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 29664 ਅਤੇ 29665 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਪੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

17. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਇਤੋਵਾਰੀ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ 1977 ਤੋਂ 1980 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਿਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

18. 28 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਚਿਤੂਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੈਕਟਰ, ਚਿਤੂਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤਿਰੁਪਤੀ ਦਿਹਾਤੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਤਿਰੁਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਐਸ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਤਿਰੁਚਨੂਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਸ.ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ 113-67$^{1/2}$ ਏਕੜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਪੇਡਾਚੇਰੁਵੂ ਟੈਂਕ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਜ਼ਟ ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 3-9-1984 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ 13-4-1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਏ. ਨੰਬਰ 941/88 ਅਤੇ 1070/88 ਵਿੱਚ ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ. ਚਿਤੂਰ ਨੇ ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ. ਨੰਬਰ 1/83 ਮਿਤੀ 11-5-1993 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿਰੁਚਨੂਰ ਦੇ ਐਸ ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ 113-671/2 ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟੈਂਕ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰੁਚਨੂਰ ਦੀ S.No 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਪੋਰਮਬੋਕੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਲ.ਏ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਲਿੰਗਰਾਜ ਰਥ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਵਾਈ ਵੈਂਕਟਚਲਮ ਨੇ 9-11-1994 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਏ. ਨੰਬਰ 193/90 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1980 ਦੌਰਾਨ ਤਤਕਾਲੀ ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ, ਚੰਦਰਗਿਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟੇ ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹੀ ਤੱਥ ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ

ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ) ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ
[ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.] 387

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿਰੂਪਤੀ ਪੇਂਡੂ ਮੰਡਲ ਦੇ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਐਸ. ਨੰਬਰ 234 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਅਲੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 28-11-2001 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 29664/95 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 29665/95 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

20. ਸ੍ਰੀ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਨੇ 2003 ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5807 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ ਵੱਲੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 22 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

21. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

22. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। 1940 ਵਿੱਚ ਮਠ ਦੇ ਮਹੰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਸਵਥਾ ਪੱਟਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭੈਣ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਨਾਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਟੇ ਦੇਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਆਂਧਰਾ ਖੇਤਰ) ਇਨਾਮ (ਰਯੋਤਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ) ਨਿਯਮ 1957 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੱਟੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

XXXXXX

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ ਟੈਂਕ ਪੋਰਾਂਬੋਕੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਟੁੱਟ ਸੀ।

23. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਵਿਗਾੜ, ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

24. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਇੰਨਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ.

26. ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਗਲਤੀ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ

ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

27. ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਮਠ ਦੇ ਮਹੰਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਸਵਥ ਪੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕੀ ਲਏ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਰਯੋਤਵਾਰੀ ਪੱਤੇ ਅਸਲੀ ਸਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਤੱਥ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਲ ਸਰੋਤ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਲ ਸਰੋਤ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੀ। ਕਾਸ਼ਤ ਅਕਸਰ ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਲ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਮਈਆ (ਮ੍ਰਿਤੱਕ) ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਚਿਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

[ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.] 389

28. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਰਵੇਖਣ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਲ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਹੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ

ਪਲਾਟ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2-A ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਆਤਵਾੜੀ ਪੱਟੇ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

29. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ, ਲਾਸ਼, ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

30. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਸਨ। ਪੱਟੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

31. ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਪੋਰਮਬੋਕੇ (ਟੈਂਕ) ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿਰੂਚਨੂਰ ਵਿਖੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ "ਪੇਡਾਚੇਰੂਵੂ ਪੋਰਮਬੋਕੇ" ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

32. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲ ਸਰੋਤ ਅਟੁੱਟ ਹਨ। ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(1) ਸੁਸੇਥਾ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (2006) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 543 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ;

(2) ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਿਤਾ (ਬਡਖਲ ਅਤੇ ਸੂਰਜਕੁੰਡ ਝੀਲਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 715 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ

(3) ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਫੋਰਮ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2006) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 549 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ

XXXXXX

33. ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭੈਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi